

Vytraveno

dne 16. 1. 2015

PRÍLOHA

Ministr vnitra

Milan Chovanec

Ďodatečně anonymizované
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 13. 1. 2015
podpis: [podpis]

MVCRP010L75L

13-01-2015

V Praze dne

Č. j.: MV-137700-5/VS-2014

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.:

0370 r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

-Alžírsko, státní občan Alžírsko, (dále jen „žadatel“) rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 3. 9. 2014, č. j. VS-2334/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o státní občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. a) s využitím § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 3. 9. 2014, č. j. VS-2334/835.3/2-2014, **zrušuje a vrací** Ministerstvu vnitra **k novému projednání**.

Odůvodnění:

I.

Žadatel podal dne 19. 12. 2013 prostřednictvím Krajského úřadu Olomouckého kraje žádost o udělení státního občanství České republiky. Správní řízení ve věci bylo zahájeno dnem 17. 2. 2014, kdy žádost došla Ministerstvu vnitra. Žadatel uzavřel dne 24. 10. 2009 ve Francii manželství se státní občankou České republiky a z tohoto manželství se v České republice narodil syn, po matce státní občan České republiky.

Žadatel ve svém životopisu uvedl, že do České republiky přesídlil natrvalo v roce 2010. V České republice pak prokazatelně žije od počátku roku 2011, kdy zde byl zdravotně pojištěn. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadateli povolen dne 26. 7. 2012.

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c), d) a e) zákona o státním občanství, tj. nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin, prokázal znalost českého jazyka

podle vyhlášky č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky, a nebylo prokázáno, že by porušoval zvláštní právní předpisy na úseku zdravotního pojištění, daní, odvodů a poplatků, a na úseku vstupu a pobytu cizinců na území České republiky. Splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) tohoto zákona, tzn. podmínky pozbytí dosavadního státního občanství, se s odkazem na § 74 část věty za středníkem zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky, (dále jen „zákon č. 186/2013 Sb.“), nevyžaduje.

Ministerstvo vnitra však shledalo, že žadatel nesplnil podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, dle níž má mít ke dni podání žádosti žadatel na území České republiky trvalý pobyt nejméně po dobu pěti let a po tuto dobu se zde převážně zdržovat.

Nesplnění uvedené zákonné podmínky by bylo možno podle § 11 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství žadateli prominout, neboť jeho manželka je státní občankou České republiky. Po posouzení všech podkladů pro vydání rozhodnutí dospělo Ministerstvo vnitra se zřetelem ke skutečnosti, že doba trvalého pobytu žadatele není dostatečně dlouhá pro objektivní posouzení jeho celkové integrace do české společnosti, k závěru, že splnění podmínky podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství žadateli nepromine a jeho žádosti o udělení státního občanství nevyhoví.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra, které žadatel převzal dle dokladu o doručení dne 9. 9. 2014, podal v zákonné lhůtě dne 16. 9. 2014 rozklad.

Žadatel v rozkladu předně uvádí, že předmětné rozhodnutí plně respektuje a je si vědom, že na udělení státního občanství není právní nárok, přesto doufá, že mu může být české státní občanství uděleno, aby jeho integrace do české společnosti mohla být završena.

I když žadatel uznává, že řízení o jeho žádosti proběhlo v souladu se zákonem o státním občanství, domnívá se, že by mělo být přihlédnuto i k ustanovením zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky, který pro udělení státního občanství České republiky kromě splnění taxativních zákonných podmínek pro udělení státního občanství vyžaduje, aby žadatel byl integrován do společnosti v České republice. Zejména jde o integraci žadatele z hlediska rodinného, pracovního, nebo sociálního.

V této souvislosti žadatel uvádí doplňující informace zvláště o svém rodinném životě a o svém zapojení do společenských a sportovních aktivit v obci, z níž pochází jeho manželka. Dle jeho vyjádření je hlavním živitelem rodiny, je ekonomicky aktivní a vykonává odbornou práci. V České republice pracuje od doby přechodného pobytu, tj., od ledna 2011, má zde přátele Čechy i cizince, stále navštěvuje kurzy českého jazyka.

Rovněž zdůrazňuje, že není a nikdy nebyl zátěží pro český sociální a důchodový systém, ani nebyl v České republice odkázán na jakoukoli cizí pomoc.

Je účasten na zdravotním systému, řádně platí daně a odvádí příspěvky do sociálního a důchodového systému, přičemž nikdy nečerpal žádné sociální dávky.

Dále žadatel podotýká, že udělení státního občanství České republiky by mu umožnilo aktivně se účastnit politického života společnosti využíváním volebního práva.

Žadatel poukazuje na skutečnost, že nesplňuje pouze jedinou podmínku stanovenou k udělení státního občanství České republiky, a to podmínku nejméně pětiletého pobytu v České republice. Zákon č. 186/2013 Sb. sice stanoví pětiletý trvalý pobyt v České republice, avšak požaduje, aby žadatel prokázal, že se na jejím území zdržuje alespoň v rozsahu jedné poloviny doby pobytu, jak je stanovena. K tomu dodává, že požadovaných dva a půl roku od povolení k trvalému pobytu v jeho případě uplyne již dne 26. 12. 2014.

Závěrem žadatel vyjadřuje přesvědčení, že jeho argumentace zvrátí prvostupňové rozhodnutí Ministerstva vnitra, jímž nebylo jeho žádosti vyhověno, a že jako občan České republiky bude pro zemi skutečným přínosem.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, důkazy a argumenty důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. c), d) a e) zákona o státním občanství. Pozbytí dosavadního státního občanství se pro udělení státního občanství České republiky dle § 7 písm. b) zákona o státním občanství se ve smyslu § 74 části věty za středníkem zákona č. 186/2013 Sb. nevyžaduje.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatel nesplnil podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství a splnění této podmínky mu nebylo podle § 11 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství prominuto.

Podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Ministr vnitra konstatuje, že napadené rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, správní řízení bylo vedeno v souladu s právními předpisy a bez zbytečných průtahů.

V tomto kontextu je tudíž třeba odmítnout jako nepodloženou žadatelovu domněnku, dle níž by Ministerstvo vnitra mělo při svém rozhodování přihlížet i k nové právní úpravě nabývání státního občanství České republiky obsažené v zákoně č. 186/2014 Sb. Z pohledu právního posouzení této otázky řeší přechod dosavadní

právní úpravy zabývající se problematikou nabytí a pozbytí státního občanství na novou právní úpravu ustanovení § 74 zákona č. 186/2014 Sb., které stanoví, jakým způsobem se ukončí řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Dle citovaného přechodného ustanovení se řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí podle dosavadních právních předpisů s tím, že pozbytí dosavadního státního občanství se nevyžaduje. Jak vyplývá ze správního spisu a z odůvodnění napadeného rozhodnutí, byla v posuzovaném případě aplikace ustanovení § 74 zákona č. 186/2014 Sb. zcela v souladu s jeho zákonným zněním.

Na základě vyhodnocení doplňujících skutečností uvedených žadatelem v podaném rozkladu týkajících se zejména jeho rodinné a pracovní integrace v České republice, se však ministr vnitra v rámci správního uvážení přiklonil k závěru, že nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství lze ve vazbě na § 11 odst. písm. e) tohoto zákona žadateli prominout.

S odkazem na výše uvedené ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozhodl napadené rozhodnutí zrušit, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí vydá Ministerstvo vnitra, pokud v mezidobí nedošlo ke změně skutečností rozhodných pro udělení státního občanství České republiky, žadateli listinu o udělení státního občanství České republiky.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

